

Rīgā, 2019.gada 18.martā

LĒMUMS

LaMSF Disciplinārā un arbitrāžas komisija (turpmāk – DAK) šādā sastāvā:
priekšsēdētājs: M.Levans,
komisijas locekļi: E.Džeriņš, M.Melzobs,

piedaloties lietas dalībniekiem:

iesnieguma iesniedzējam – O.Ozolam,
motosportistiem S.Paņēvinam, I.Rudzonam un T.Šikam,
Motošosejas komisijas vadītājam A.Kuzņecovam,

trešajām personām:

LaMSF ģenerālsekretāram – K.Kuļikovam.

atklātā sēdē 2019.gada 18.marta plkst.18:30 izskatīja lietu, kura ierosināta pēc O.Ozola 2019.gada 12.marta Latvijas Motosporta Federācijā (turpmāk – LaMSF) iesniegtās sūdzības par sportistu piedalīšanos nelegālās sacensības un LaMSF Motošosejas komisijas bezdarbību šajā sakarā.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2018.gada 18.augusta motošosejas braucēji S.Paņēvins, I.Rudzons un T.Šiks piedalījās Navas Racing Club organizētā BMA motošosejas čempionātā (turpmāk – BMA čempionāts”), par ko var pārliecināties sekojošā saitē: <http://www.nrc.lt/lt/bma-campionatas-2018/>. O.Ozols DAK ir iesniedzis Lietuvas Motosporta federācijas 2019.gada 14.februāra vēstuli, kurā norādīts, ka šīs sacensības nav iekļautas Lietuvas Motosporta federācijas kalendārā. Tapāt neviens no Navas Racing Club nav vērsies Lietuvas Motosporta federācijā ar lūgumu šo čempionātu iekļaut kalendārā.

2018.gada 28.novembrī O.Ozols LaMSF Motošosejas komisijai iesniedza iesniegumu izvērtēt minēto trīs LaMSF licences saņēmušo sportistu rīcību saistībā ar LaMSF Sporta kodeksa (turpmāk – Sporta kodekss) 5.1.6.punktu. Motošosejas komisija

saskaņā ar šo iesniegumu neveica nekādas darbības, kā arī neatbildēja uz iesniegumu tā iesniedzējam O.Ozolam.

Par šādu Motošosejas komisijas rīcību O.Ozols 2019.gada 09.janvārī vērsās ar iesniegumu DAK. 2019.gada 11.janvārī DAK priekšsēdētājs M.Levans Motošosejas komisijai nosūtīja vēstuli, norādot, ka Motošosejas komisijai ir pienākums izskatīt sportistu pārkāpumus. DAK priekšsēdētājs uzdeva izskatīt O.Ozola iesniegumu, un pieņemt lēmumu ne vēlāk kā līdz 2019.gada 23.janvārim. Tāpat tika uzdots sniegt skaidrojumu, kāpēc nav sniepta atbilde pēc būtības tiesnesim O.Ozolam. Šāds skaidrojums nav iesniegts vēl līdz šai diena. Savukārt iesniegums tika izskatīts un lēmums pieņemts ar 2 nedēļu novēlošanos - 2019.gada 08.fabruārī.

Par šādu Motošosejas komisijas rīcību O.Ozols 2019.gada 13.martā vērsās ar sūdzību DAK.

2019.gada 18.marta sēdē, izskatot O.Ozola sūdzību, tika noskaidrots sekojošais. 2019.gada 08.februāra vēstuli, kuru parakstījis Motošosejas komisijas vadītājs A.Kuznecovs, ir sagatavojis Motošosejas komisijas loceklis T.Šiks, atrodoties klajā interešu konfliktā. Motošosejas komisijas vadītājs atzina savu vainu, ka nav veicis minētas darbības savlaicīgi, norādot, ka faktisko Motošosejas komisijas darbu vada T.Šiks. Savukārt T.Šiks kā iemeslu O.Ozola sūdzības neizskatīšanai norādīja, ka tas nebija ne viņa pirmā, ne otrā, ne trešā prioritāte, jo viņam esot citas svarīgākas darīšanas. DAK locekļi lūdza T.Šiku iesniegt pierādījumus 2019.gada 08.februāra vēstulē minētajam pamatojumam nesodīt sportistus: "*Pēc detalizētas situācijas analīzes, juridisko atzinumu saņemšanas, debatēm un viedokļu noskaidrošanas*". T.Šiks nevarēja iesniegt nevienu juridisko atzinumu, kā arī nevienu protokolu, kur būtu atspoguļoti viedokļi un debates. Attiecībā uz juridiskajiem atzinumiem T.Šiks paskaidroja, ka tie tika uzsklausīti mutiski viņa kolēģu lokā. T.Šiks pēc DAK locekļu lūguma atteicās nosaukt atzinumu sniedzēju vārdus, kā arī atteicās sēdes laikā piezvanīt kādam no šiem atzinumu it kā sniegušajiem cilvēkiem, lai DAK locekļi varētu pārliecināties, ka T.Šiks tiešām no kāda ir saņēmis kaut vai tikai mutisku juridisko atzinumu. Turklāt DAK locekļu lūgumu izpildes vietā T.Šiks izrādīja necieņu pret DAK locekļiem, norādot DAK locekļiem, ka viņu prasības viņam

neesot jāpilda. Tāpat T.Šiks, atbildot uz LaMSF K.Kuļikova piedāvātajiem risinājumiem, norādīja: "Kas man nav nekas cits ko darīt"!?

O.Ozols sēdē savu sūdzību uzturēja.

Sēdē tika uzklausīti visi sportisti par piedalīšanos 2018.gada 18.augusta sacensības Lietuvā. I.Rudzons pilnībā atzina savu vainu, ka ir pārkāpis Sporta kodeksa 5.1.6.1. punktu. Lūdz nesodīt ar bargu sodu.

S.Paņevins savu vainu neatzina. Viņš norādīja, ka piedalīšanos sacensībās uzskatot par treniņu, jo esot ierobežotas iespējas trenēties.

T.Šiks savu vainu atzina formāli, norādot, ka LaMSF un Sporta kodeksam nav tiesības ierobežot viņa piedalīšanos sacensībās ārpus Latvijas. Attiecībā uz 2018.gada 18.augusta BMA čempionātu viņš norādīja, ka sacensības pārtrauca pēc pirmā apla nobraucot malā. Šādi viņš rīkojās, jo tā bija lētāk izmantot trasi treniņiem visu pārējo dienu.

MOTĪVU DAĻA

Sporta kodeksa 5.1.6.1.punkta 1.teikumā norādīts: "*Sportists drīkst piedalīties tikai LaMSF, FIM un/vai FMN kalendārā reģistrētās Sacensībās.*"

LaMSF ir Latvijas Motosprota federācija, kas atbilstoši Sporta likumā noteiktajām ir atzītā sporta federācija motosporta jomā.

Sporta kodeksa 1.1.punktā noteikts: "**FIM** (no franču val. *Fédération Internationale de Motocyclisme*) – Starptautiskā Motociklistu federācija un **FIME** (*Eiropas Motociklistu federācija*) [...]."

Sporta kodeksa 1.2.punktā noteikts: "**FMN** (no franču val. *Fédération Motocycliste Nationale*) – nacionālā motociklistu federācija, kas oficiāli atzīta savā valstī un ir **FIM** biedre."

Sporta kodeksa 1.42.punktā noteikts: "*Sportists – FMN licencēta fiziska persona (braucējs/līdzbraucējs), kurai Motosporta pasākuma laikā ir tiesības vadīt Moto tehniku.*"

Tātad LaMSF licencēti sportisti saskaņā ar Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu nedrīkst piedalīties LaMSF, FIM un FMN kalendāros nereģistrētās sacensībās. Saskaņā ar Lietuvas

motosporta federācijas 2019.gada 14.februāra vēstuli BMA čempionāts nav iekļauts tās kalendārā. Līdz ar to ir pierādīts fakts, ka trīs licencēti sportisti S.Paņevins, I.Rudzons un T.Šiks 2018.gada 18.augustā piedalījās nereģistrētās sacensības, tādējādi pārkāpjot Sporta likuma 18. panta otro daļu un Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu. Līdz ar to DAK locekļi vienbalsīgi atzina, ka visi trīs motošosejas sportisti ir pārkāpuši Sporta likuma 18. panta otro daļu un Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu.

DAK locekļi uzskata par nepamatotiem T.Šika un S.Paņevina argumentus, ka viņiem neesot kur braukt. No paša T.Šika liecībām izriet pretējais. 2018.gada 18.augusta pasākums bija "track day", kura beigās notiek sacensības. T.Šiks izmantoja iespēju visu dienu braukt, trenēties, audzēt savu meistarību. Taču sacensībās T.Šiks nobrauca tikai 1 apli, jo tā viņam esot bijis lētāk izmantot visas dienas garuma sniegtās braukšanas iespējas. No tā izriet, ka, atmetot finansiālo pusi, T.Šiks "track day" ietvaros organizētajās sacensības nemaz nebūtu piedalījies. Tādējādi ar paša T.Šika liecībām tiek apgāzti viņa pārmetumi, ka tiek ierobežotas sportistu iespējas braukt ārvalstīs. Tas pats attiecas uz S.Paņevinu – viņš visu dienu varēja trenēties, bet "track day" beigās no sacensībām viņam bija jāatturas saskaņā ar Sporta likuma 18. panta otro daļu un Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu. Tādējādi ir acīmredzams, ka sportisti var izmantot plašās "track day" iespējas gan Latvijā, gan ārpus Latvijas, kā arī neviens neliedz piedalīties Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktā minētajos kalendāros reģistrētās sacensībās. Turklat arguments, ka sportistiem nav kur braukt, nevar būt par pamatu tādu darbību īstenošanai, kas ir pretēji normatīvajiem aktiem un atzīto sporta federāciju noteikumiem.

DAK ieskatā nav pamatoti T.Šika un A.Kuznecova iebildumi par Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu, jo viņi abi, būdami aptuveni divus gadus oficiālas Motošosejas komisijas amatpersonas, saskaņā ar viņu pašu liecībām nav veikuši itin nevienu darbību šī punkta izmaiņu sakarā. Turklat Sporta kodeksa 5.1.6.1. punkts ir atbilstošs Sporta likuma 18. panta otrās daļas punktam un DAK pirmsšķietami nekonstatē pretrunas šajā jautājumā.

Par Sporta likuma 10.panta ceturto daļu.

Sēdes laika T.Šiks apgalvoja, ka Sporta kodekss neattiecas uz viņa sporta aktivitātēm citās valstis, atsaucoties uz Sporta likuma 10.panta ceturto daļu, kura nosaka:
"Sporta federācijai ir tiesības vadīt un koordinēt darbu attiecīgajā sporta veidā (attiecīgajos sporta veidos) vai darbības jomā valstī, kā arī pārstāvēt valsti attiecīgajā starptautiskajā sporta organizācijā, ja šī federācija ir atzīta šajā likumā noteiktajā kārtībā." Šī prasība nosaka, ka LaMSF vada un koordinē motosportu Latvijā. Un tas tiešām tā ir, jo LaMSF nevada darbu motosportā citās valstīs, kur katrā ir sava motosporta federācija. Taču šis noteikums neizslēdz tiesības noteikt uzvedības un ētikas standartus saviem licencētiem sportistiem citās valstīs. DAK nav pieņemams viedoklis, ka likumi un noteikumi jāievēro tikai Latvijā, bet aiz tās robežas var ignorēt jebkādus noteikumus. Nav pareizi domāt, ka sportists aiz Latvijas robežām uzreiz var ignorēt citu valstu ceļu satiksmes noteikumus, braukt alkohola vai narkotisko vielu reibumā uz trasi, jo licencēta Latvijas sportista pārkāpumus neoficiālās sacensības ārvalstīs faktiski var kontrolēt un ietekmēt tikai licences izdevējvalsts (šajā gadījumā Latvija). Turklat Sporta likuma 18.panta (Sportista tiesības un pienākumi) otrā daļa nosaka: *"Sportista pienākums ir ievērot starptautisko un Latvijā atzīto sporta federāciju noteikumus, sporta ētikas un godīgas spēles principus, antidopinga konvenciju noteikumus, kā arī normatīvos aktus."*

Lietuvas ētikas kodeksa¹ 2.punkta 17) apakšpunkts nosaka: *"Sportists - fiziska persona, kas piedalās motociklu sporta sacensībās un tur LMSF licenci"*. Tātad arī Lietuvas, tāpat kā Latvijas un jebkuras citas valsts nacionālie noteikumi, reglamentē tikai licencētu sportistu darbību. Ja licencēts Latvijas sportists piedalās nelegālās ielu vai citās nesankcionētās sacensībās, tad Lietuvas Motosporta federācijai nav nekādu juridisku tiesību un instrumentu ietekmēt šāda Latvijas licencēta sportista rīcību Lietuvā. Tādējādi

¹ <http://www.lmsf.lt/sites/default/files/inline-files/LMSF-Etikos-ir-drausm%C4%97s-kodeksas-2017%20Paskutinis.pdf>

katra konkrēta sportista rīcību citās valstīs var izvērtēt tikai un vienīgi tā valsts, kura izsniedz licenci (T.Šika gadījuma Latvija). Līdz ar to pēc T.Šika loģikas viņa nesportisko rīcību ārpus Latvijas nedrīkst vērtēt ne Latvijas federācija, ne arī kādas citas valsts motosporta federācija. Un tas jau ir pilnīgs tiesiskais nihilisms, kurš vismazāk ir tolerējams no LaMSF Motošosejas komisijas amatpersonas pusēs, kura turklāt ir zvērināts advokāts - tātad persona ar juridisko izglītību.

Ja T.Šiks kā Motošosejas komisijas loceklis, Motošosejas komisijas faktiskais vadītājs un vienlaikus zvērināts advokāts saskatīja Sporta kodeksa un Sporta likuma kolīziju, tad viņam divu amatā pavadīto gadu laikā bija jāveic kaut kādas darbības šīs kolīzijas novēršanā. Taču saskaņā ar paša T.Šika teikto itin nekas netika darīts. Kas automātiski nozīmē, ka T.Šika ieskatā nekādas kolīzijas nemaz nebija un nav. T.Šiks, būdams LaMSF licences turētājs un LaMSF amatpersona, niecīga finansiāla ieguvuma dēļ nolēma piedalīties Lietuvas Motosporta federācijas nesankcionētās sacensībās, nobraucot tikai 1 apli. Acīmredzot T.Šikam aptuveni 140.00 euro ekonomija bija svarīgāka par Sporta kodeksu, Ētikas kodeksu un faktu, ka viņš ir Latvijas motošosejas seja un piemērs, kurš nedrīkst atļauties nekādas valības ne Latvijā, ne Lietuvā vai kādā citā valstī.

Visbeidzot, klubi kā biedrības ir LaMSF kā biedrības biedri. Tāpēc viņiem ir saistoši LaMSF izdotie un uz tiem attiecināmiem normatīvie akti. Arī fiziska persona caur klubu var būt pastarpināts LaMSF biedrs, kas nozīmē, ka arī fiziskai personai tādējādi ir apņēmusies ievērot LaMSF normatīvos aktus, jo tie iepriekš ir kļuvuši saistoši klubam. Saņemot sportista licenci, persona ne tikai iegūst tiesības piedalīties LaMSF rīkotos sporta pasākumos, bet tai skaitā uzņemas pienākumu ievērot LaMSF normatīvos aktus. Tāpat jaņem vērā, ka valsts ir deleģējusi LaMSF zināmas publiskās funkcijas - šajā gadījumā noteikt, kas valsts izpratnē ir sportists. Tāpēc, gan saņemot licenci un apņemoties ievērot LaMSF normatīvos aktus, gan kļūst tādējādi par valsts atzītu sportistu, persona nokļūst savā veida pakļautības attiecībās ar LaMSF (vienkāršības labad teiksim par "biedru"). Jebkuram "biedram" ir jāpakļaujas savas organizācijas priekšrakstiem, ko, ja viņš negribētu, nemaz nebūtu kļuvis par "biedru". Attiecīgi LaMSF ir aizliedzis sportistiem jeb saviem "biedriem" piedalīties nelegālās sacensībās, t.sk. ārvalstīs. T.Šika arguments ir

nepamatošs, jo neatkarīgi no tā, kurā valstī viņš atrodas un piedalās nelegālās sacensībās, viņš tāpēc, kamēr vien spēkā ir licence, nepārstāj būt par LaMSF "biedru" un nepārstāj darboties viņa apņemšanās ievērot LaMSF normatīvos aktus, t.sk., aizliegumu piedalīties nelegālās sacensībās, lai kur arī tās nenotiktu. Tāpēc T.Šika interpretācijā ārvalsts elementam patiesībā nav nekādas nozīmes, jo vienīgais izšķirošais fakts ir, vai sacensības ir saskaņotas ar attiecīgās valsts federāciju.

Par I.Rudzona pārkāpumu.

I.Rudzons vienīgais no sportistiem pilnība atzina savu vainu. DAK rīcībā nav informācijas, ka I.Rudzons iepriekš būtu sodīts par Sporta kodeksa pārkāpumiem.

Par S.Paņevina pārkāpumu.

S.Paņevins savu vainu neatzina. Viņš norādīja, ka piedalīšanos sacensībās uzskatot par treniņu, jo esot ierobežotas iespējas trenēties. DAK rīcībā ir LaMSF Motošosejas komisijas 2018.gada 06.septembra e-sēdes protokols Nr.5, no kura izriet, ka S.Paņevins pirmajos trijos 2018.gada Latvijas atklātā čempionāta motošosejas posmos piedalījās bez licences. Licence tika saņemta 2018.gada 13.augustā. Tātad S.Paņevins vairākkārtīgi ir izdarījis pārkāpumus, par kuriem iepriekš jau ir sodīts.

Par T.Šika pārkāpumu.

T.Šika pārkāpumi ir jāvērtē divās daļās - atbildība kā licencētam sportistam un atbildība kā LaMSF Motošosejas komisijas loceklīm. Attiecībā uz T.Šiku kā motosportistu ir jāatzīmē vairāki svarīgi fakti:

- 1) T.Šiks savu vainu neatzina. Viņš to atzina "formāli", kas faktiski nozīmē, ka vainu viņš neatzīst, ko pastiprina viņa apgalvojumi, ka Sporta kodeksa 5.1.6.1.punkts neattiecas uz citām valstīm.
- 2) T.Šiks ir zvērināts advokāts, kurš 2009.gada 22.decembrī tika uzņemts advokatūrā¹. Līdz ar to viņam labāk par abiem pārējiem motosportistiem bija jāorientējas dokumentos, kuri regulē sportista rīcību. LaMSF Ētikas kodeksa 1.punkts nosaka, ka motosportistam ir pienākums: "*Ievērot godīgas spēles principus, FIM un LaMSF noteikumus un nolikumus*". Tātad T.Šikam bija pienākums ievērot Sporta likuma 18.panta otro daļu un Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu, kuš DAK vienbalsīgā skatījuma ir nepārprotams. Līdz ar to T.Šika rīcība ir apzināta un reāla, vinas atzīšana "formāli" šajā gadījumā nevar tikt vērtēta kā vinas mīkstinoši apstāklis.
- 3) T.Šiks ir Motošosejas komisijas loceklis. Tas ir atbildību pastiprinošs apstāklis, jo LaMSF amatpersonai ir jārāda piemērs citiem kā ievērot Sporta kodeksa 5.1.6.1.punktu un Sporta likuma 18. panta otro daļu! Līdz ar to šādā kontekstā tieši T.Šika rīcība ir vērtējama daudz bargāk par I.Rudzona un S.Paņevina identisku pārkāpumu, jo šāda rīcība no amatpersonas puses var mudināt arī citus sportistus rīkoties līdzīgi.
- 4) Sēdē tika noskaidrots, ka T.Šiks ir ne tikai Motošosejas komisijas loceklis, bet faktiskais tās vadītājs A.Kuznecova vietā. Līdz ar to T.Šikam kā par Latvijas motošoseju atbildīgajai personai, tās "faktisko seju", būtu bijis jārāda vislabākais piemērs, visskrupulozāk jāievēro Sporta kodekss, Sporta likums un starptautisko motosporta federāciju noteikumi un jāveicina minēto likumu un noteikumu ievērošana gan vietējā, gan starptautiskā līmenī. Turklāt T.Šika, kā par Latvijas motošoseju atbildīgā persona, piedaloties nelikumīgās sacensībās ārvalstīs, ne tikai veicina nelikumīgu sacensību rīkošanu Latvijā, bet arī veicina šādu pasākumu organizēšanu starptautiskā līmenī, kas var būtiski ietekmēt sporta attīstību Latvijā un sportistiem drošu pasākumu organizēšanu.

Tāpat šajā lietā ir jāvērtē arī T.Šika rīcība kā Motošosejas komisijas loceklīm un faktiskajam tās vadītājam. Šajā kontekstā T.Šiks ir izdarījis vairākus rupjus Sporta kodeksa un Ētikas kodeksa pārkāpumus:

- 1) Ir pierādīts fakts, ka T.Šiks pats vienpersonīgi ir izlēmis jautājumu par paša izdarītu pārkāpumu, tādējādi atrodoties klajā interešu konflikta. Sporta kodeksa 6.1.10.punkts nosaka: "*Oficiālā persona, pieņemot lēmumu, nedrīkst atrasties interešu konflikta situācijā, t.i., kad var tikt uzskatīts, ka Oficiālās personas objektīvu lēmumu pieņemšanu var ietekmēt šīs personas personīgās intereses vai citi traucējoši faktori.*"

Ar paša T.Šika un A.Kuznecova liecībām ir pierādīts fakts, ka 2019.gada 08.februāra vēstuli Nr.1 sagatavoja T.Šiks. Tāpat DAK locekļi vienbalsīgi atzīst, ka šo lēmumu T.Šiks sagatavoja pats vienpersonīgi, bet vēstulē esošā frāze: "*Pēc detalizētas situācijas analīzes, juridisko atzinumu saņemšanas, debatēm un viedokļu noskaidrošanas*" ir formāla un neatbilst patiesībai ar mērķi radīt iespaidu, ka šī dokumenta tapšanā bez T.Šika ir piedalījies vēl kāds cits. T.Šiks nevarēja iesniegt nevienu juridisko atzinumu, kā arī nevienu protokolu, kur būtu atspoguļoti viedokļi un debates. Attiecībā uz juridiskajiem atzinumiem T.Šiks paskaidroja, ka tie tika uzklausīti mutiski viņa kolēģu lokā. T.Šiks pēc DAK locekļu lūguma atteicās nosaukt atzinumu sniedzēju vārdus, kā arī atteicās sēdes laikā piezvanīt kādam no šiem atzinumu it kā sniegušajiem cilvēkiem, lai DAK locekļi varētu pārliecināties, ka T.Šiks tiešām no kāda ir saņēmis kaut vai tikai mutisku juridisko atzinumu. Turklāt DAK locekļu lūgumu izpildes vietā T.Šiks izrādīja necieņu pret DAK locekļiem, norādot DAK locekļiem, ka viņu prasības viņam neesot jāpilda, tādējādi novirzot uzmanību no viņam uzdotajiem jautājumiem. DAK ieskatā paša T.Šika interesēs bez DAK pieprasījuma bija norādīt personas, kuras sniegušas atzinumu, kā arī pašam sazināties ar šīm personām, parādot, ka viņš tiešām nesniedz nepatiesas liecības, par ko tika izteiktas aizdomas šī interešu konflikta kontekstā.

2) LaMSF Ētikas kodeksa 4.punkts nosaka, ka motosportistam un LaMSF amatpersonām ir pienākums: "*Ar vārdiem un rīcību izrādīt cieņu pretiniekiem, komandas biedriem, oficiālām personām un līdzjutējiem.*" No faktiskajiem apstākļiem izriet, ka T.Šiks sistemātiski izrāda necieņu virknei LaMSF amatpersonu. Pirmkārt, viņš neizskata tiesneša O.Ozola 2018.gada 28.novembra iesniegumu. Nožēlojama ir arī viņa atruna, ka tas notika tādēļ, ka tā neesot ne viņa pirmā, ne otrā, ne trešā prioritāte. DAK komisijas vadītājs aizrādīja T.Šikam, ka tieši viņa neizdarības un nolaidības dēļ sava laiks tagad ir jātērē DAK locekļiem, kuri par to nesaņem nekādu monetāru atlīdzību. Gan DAK, gan Motošosejas komisijas locekļi ir uzņēmušies veikt šos pienākumus bez maksas, tāpēc no T.Šika kā amatpersonas tādas atrunas nav pieņemamas.

Otrkārt, T.Šiks turpināja nolaidīgu attieksmi arī pēc DAK priekšsēdētāja iejaukšanās. T.Šiks 2 nedēļas ignorēja DAK priekšsēdētaja M.Levana lūgumu izskatīt O.Ozola iesniegumu līdz 2019.gada 23.janvārim. Tas tika izdarīts tikai 08.februārī, un arī tad pretēji Sporta kodeksam, ignorējot interešu konfliktu.

Treškārt, T.Šiks līdz pat šim brīdim ir ignorējis DAK priekšsēdētāja M.Levana 2019.gada 11.janvāra vēstulē ietverto lūgumu sniegt DAK skaidrojumu, kāpēc nav sniepta atbilde pēc būtības uz O.Ozola iesniegumu.

Ceturtkārt, sēdes laikā T.Šiks nekaunīgi un augstprātīgi izturējās pret LaMSF amatpersonām. T.Šiks klāji meloja DAK locekļiem, atbildot uz jautājumiem. Būdams pieķerts melos, T.Šiks izvairījās no jautājumiem, izsakot norādes DAK locekļiem, ko viņš taisās vai netaisās darīt. Tāpat T.Šiks, atbildot uz LaMSF ģenerālsekretnāra K.Kuļikova piedāvātajiem risinājumiem, norādīja viņam: "*Kas man nav nekas cits ko darīt*"!? Kaut patiesība runa gāja par T.Šika kā Motošosejas komisijas amatpersonas tiešajiem pienākumiem.

- 3) Sporta kodeksa 7.1.2.punktā noteikts: "Komisijas darbojas motosporta, motociklistu kustības un savu Biedru interesēs, nodrošina respektu un lojalitāti pret FIM, Kodeksa un Dokumentu izpildi." DAK pievienojas LaMSF ģenerālsekretāra viedoklim, ka T.Šiks nav lojāls pret Sporta kodeksu, Sporta likumu un starptautisko motosporta federāciju noteikumiem un to prasību izpildei, kā arī viņa attieksmē nav nekāda respekte pret to u.c. dokumentiem.
- 4) Sporta kodeksa 7.5.1.punkts nosaka, ka komisijas loceklim ir pienākums: "Sargā LaMSF intereses un prestižu, rūpējas par Komisijas efektīvu darbu un darbības stilu saskaņā ar Statūtiem, Kodeksu un Komisijas Dokumentiem". No visa iepriekš minētā ir redzams, ka T.Šiks nenodrošina efektīvu darbu un darbības stils neatbilst LaMSF dokumentiem.
- 5) DAK un LaMSF ģenerālsekretāra K.Kuļikova ieskatā Sporta kodeksa 5.1.6.1.punkts ir nepārprotams un viennozīmīgs. Tāpēc nav pieņemams, ka Motošosejas komisijas amatpersona, pamatojoties uz formāliem un acīmredzami nelogiskiem argumentiem, interešu konflikta situācijā pieņem lēmumus, kas ir pretēji Sporta likuma, Sporta kodeksa un starptautisko motosporta federāciju noteikumiem.

Par A.Kuznecova pārkāpumu.

A.Kuznecovs atzina vainu, ka nav savlaicīgi veiktas Sporta kodeksā noteiktās darbības, jo viņš paļāvies uz faktisko komisijas vadītāju T.Šiku. Taču A.Kuznecovam kā oficiālajam Motošosejas komisijas vadītājam bija jāsaprot, ka viņš nedrīkst uzticēt T.Šikam vienpersoniski izlemt jautājumu attiecībā uz sevis paša izdarītu pārkāpumu.

Par lēmuma pārsūdzēšanas kārtības norādi.

Attiecībā uz sportistu pārkāpumiem.

Sporta kodeksa 9.2.5.1.1.punkts nosaka, ka DAK izskata jebkuras LaMSF amatpersonas sūdzību par jebkāda veida strīdu. Šāda veida strīdu sīkāka izskatīšana kārtība Sporta kodeksā nav noteikta. Attiecībā uz pārsūdzēšanas kārtību jānorāda, ka Sporta kodeksa 9.2.5. punkts ar nosaukumu "DAK kompetence" paredz divu veidu lietu izskatīšanu:

"9.2.5.1.1. protestu vai sūdzību (par jebkāda veida strīdu);

9.2.5.1.2. apelācijas prasības (par pirmās instances lēmumiem)". No tā izriet, ka DAK izskata lietas protestu/sūdzību un apelācijas kārtībā. Saskaņā ar Sporta kodeksa 9.2.1.2. punktu DAK lēmums ir galējais lēmums un nav pārsūdzams.

Attiecībā uz LaMSF Motošosejas komisijas amatpersonu pārkāpumiem.

DAK vienbalsīgi atzīst, ka LaMSF Motošosejas oficiālā vadītāja A.Kuznecova un faktiskā vadītāja T.Šika, kurš ir Motošosejas komisijas loceklis, rīcībā ir saskatāmi visrupjākie Sporta kodeksa un Ētikas kodeksa pārkāpumi, kuri nav savienojami ar šo personu atrašanos LaMSF sastāvā. Taču attiecībā uz šo amatpersonu sodīšanu ir jālej LaMSF prezidijam, pēc kā sasaucams ārkārtas kongress. LaMSF statūtu B sadaļas 1.4. punkts nosaka, ka prezidijs var izteikt neuzticību prezidija loceklim, ja par to nobalso vairāk kā 2/3 no sēdē klātesošajiem locekļiem, pēc kā bez vilcināšanās tiek sasaukts kongress. Statūtu F sadaļas 5.punkts nosaka, ka komisijas locekļus pēc komisijas vadītāja ieteikuma no visiem kandidātiem, kurus izvirza LaMSF biedri, apstiprina prezidijs uz četriem gadiem.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

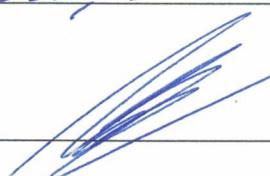
**Nemot vērā iepriekš minēto, vadoties no LaMSF Sporta kodeksa 9.2.5.1.1. punkta,
Disciplinārā un arbitrāžas komisija vienbalsīgi nolēma:**

1. I.Rudzonam piemērot sodu - brīdinājums.
2. S.Paņevinam piemērot sodu - tiesību liegumu izsniegt jaunu licenci uz trīs mēnešiem sākot no šī lēmuma publicēšanas dienas.
3. T.Šikam kā motosportistam piemērot sodu - tiesību liegumu izsniegt jaunu licenci uz divpadsmit mēnešiem sākot no šī lēmuma publicēšanas dienas.
4. Informēt LaMSF prezidiju par konstatētajiem pārkāpumiem un lūgt viena mēneša laikā izlemt jautājumu par neuzticības izteikšanu LaMSF Motošosejas komisijas oficiālajam vadītājam A.Kuznecovam un faktiskajam vadītājam/komisijas loceklim T.Šikam.
5. Pilns lēmums sastādīts 2019.gada 22.martā.
6. Lēmums stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi un nav pārsūdzams.

Paraksti:

1. Priekšsēdētājs: /M.Levans/

2. Komisijas loceklis: /E.Džeriņš/

3. Komisijas loceklis: /M.Melzobs/

¹ <http://www.at.gov.lv/lv/jaunumi/par-notikumiem/gandriz-pussimts-advokatu-nodod-zverestu-augstakas-tiesas-priekssedetajam?year=2009&print=true>